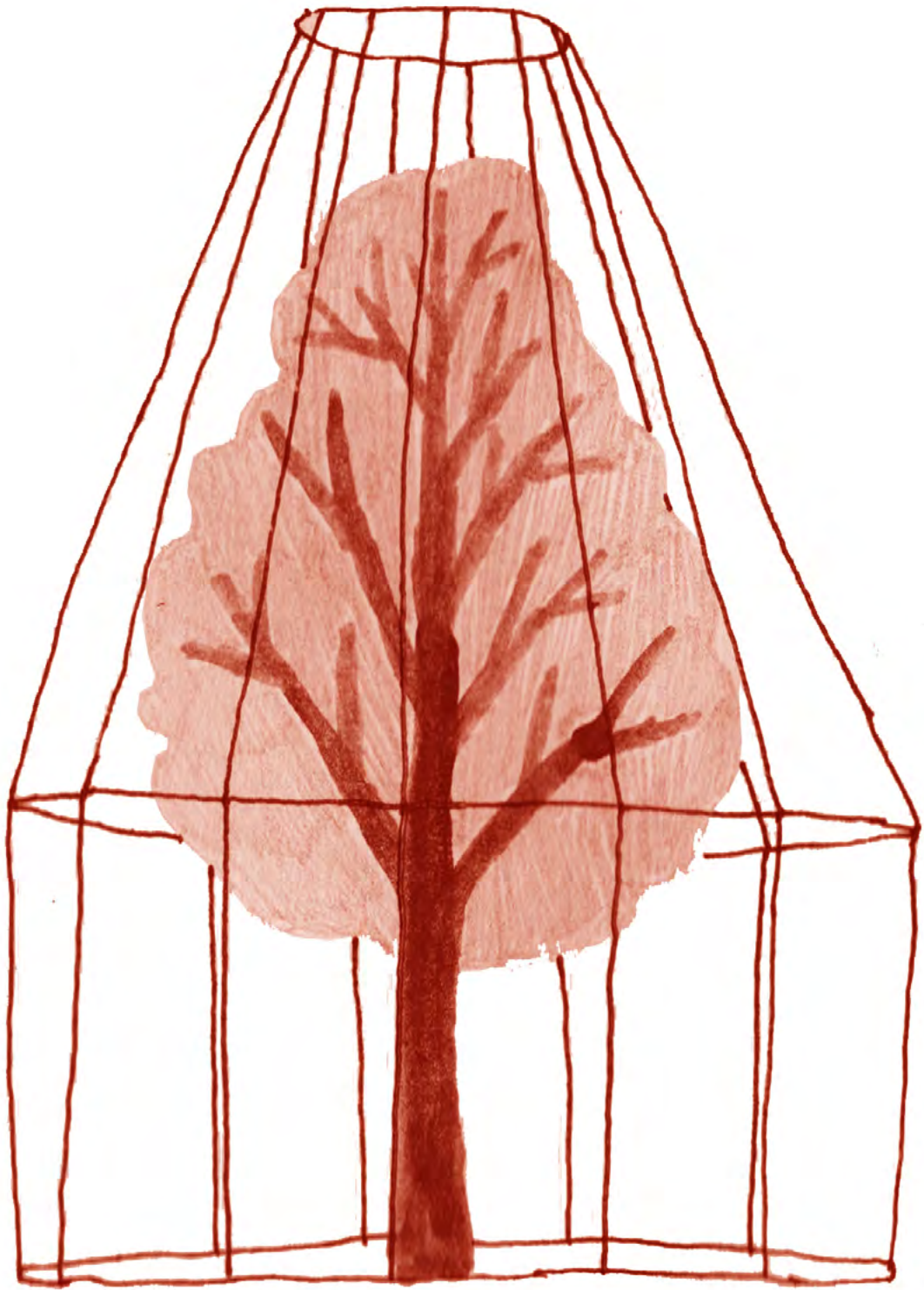

Sme záhrada

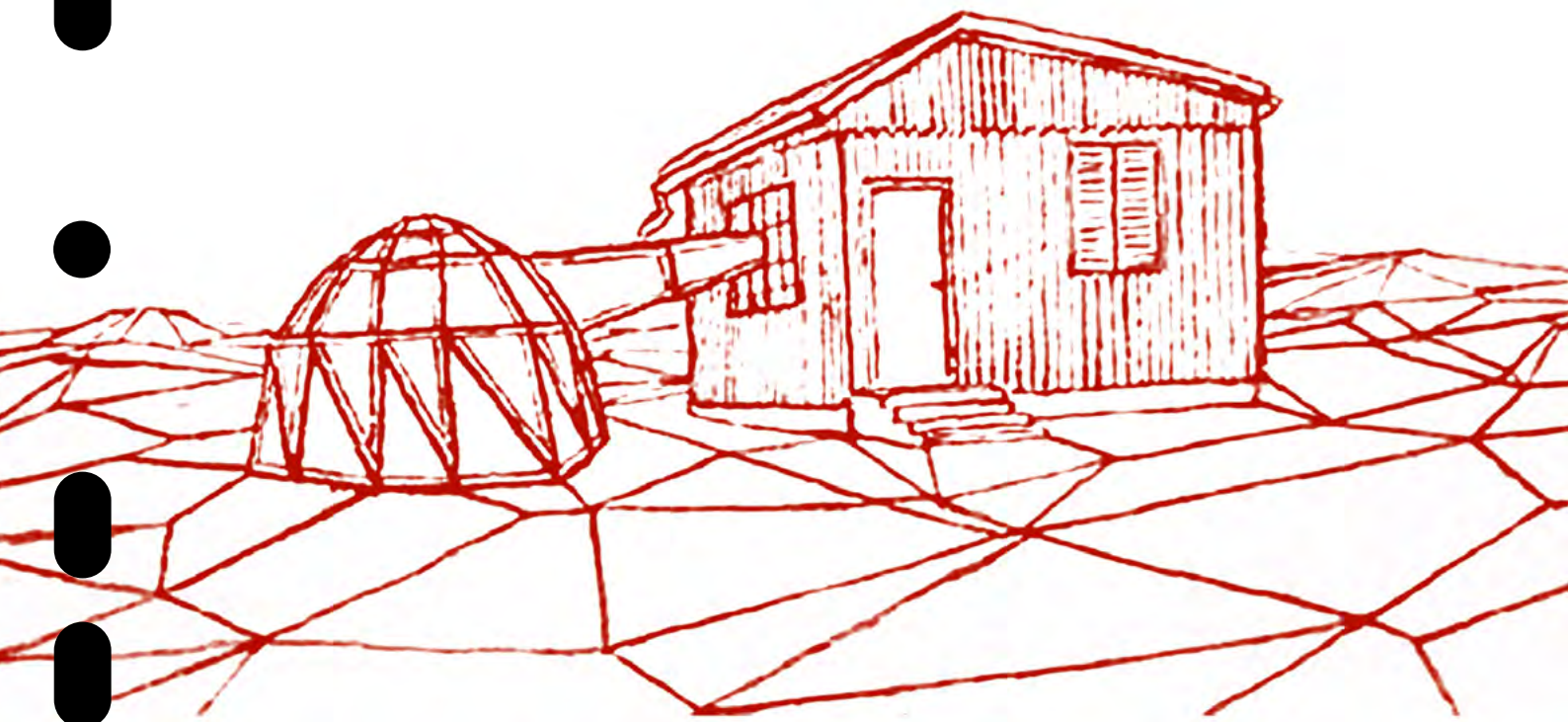

Oto Hudec

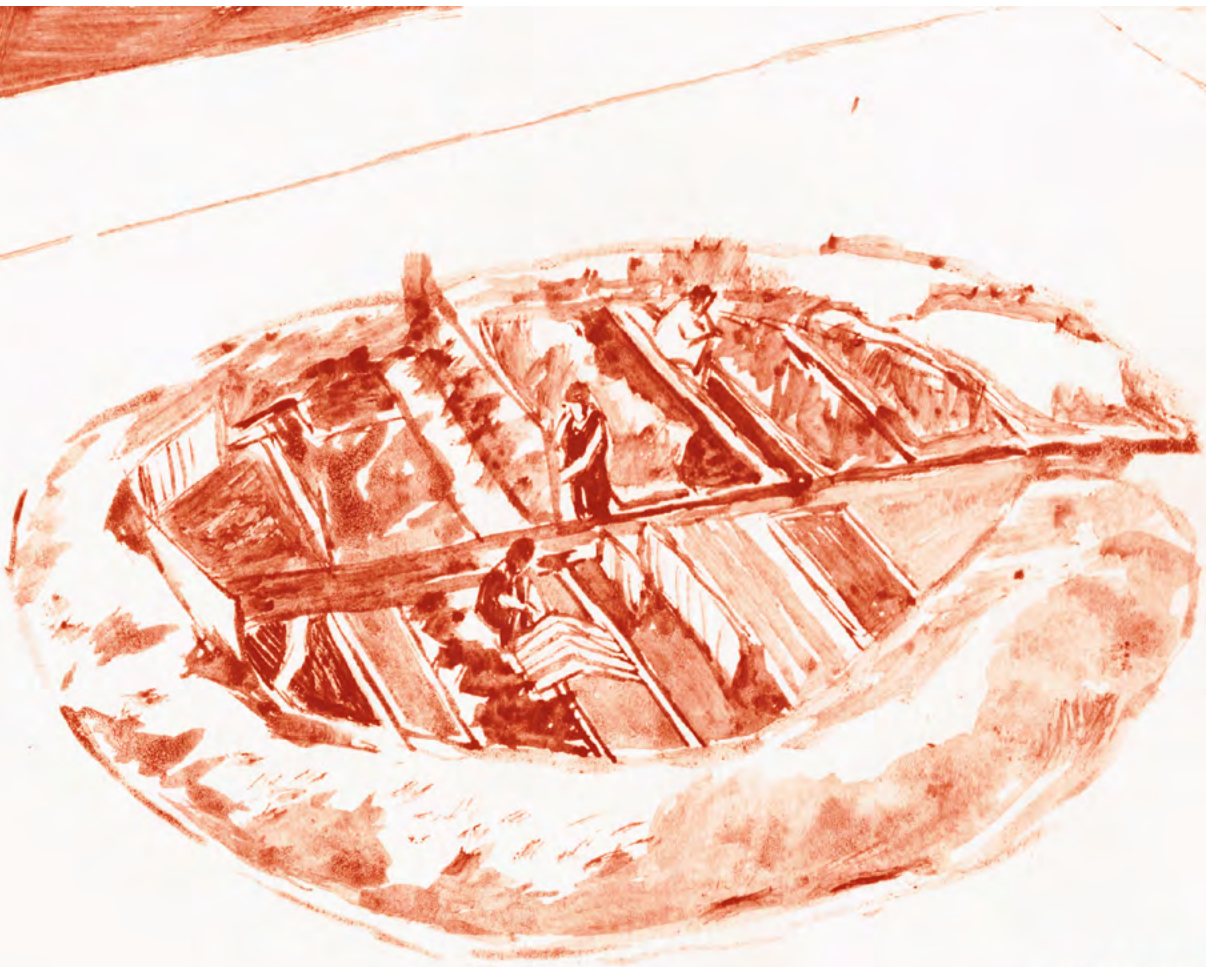

V krajine, kde namiesto dažďa prichádzajú prašné búrky, a kde prach sadá na šaty, do pórov a do očí a cez škáry pomaly vstupuje do obydľí, a teploty počas dňa sú prívysoke pre človeka bez špeciálnej hliníkovej kombinézy, žije muž, starajúci sa o malé dievča. Sú bez kontaktu so zvyškom sveta, nevediac, kto prežil v náročných podmienkach až do ich prítomnosti.

Na mieste, kde kedysi bola divoká záhrada, dnes stojí ich skleník, prepojený s obydľím do jedného uzavretého biosystému.

VICTORY GARDEN

KRUMPLA

BATATA

POTATO

POMME DE TERRE

BRAMBORA

ZEMIAK

KARTOFFEL

DIKI

OBRIGADO

THANKS

MERCI

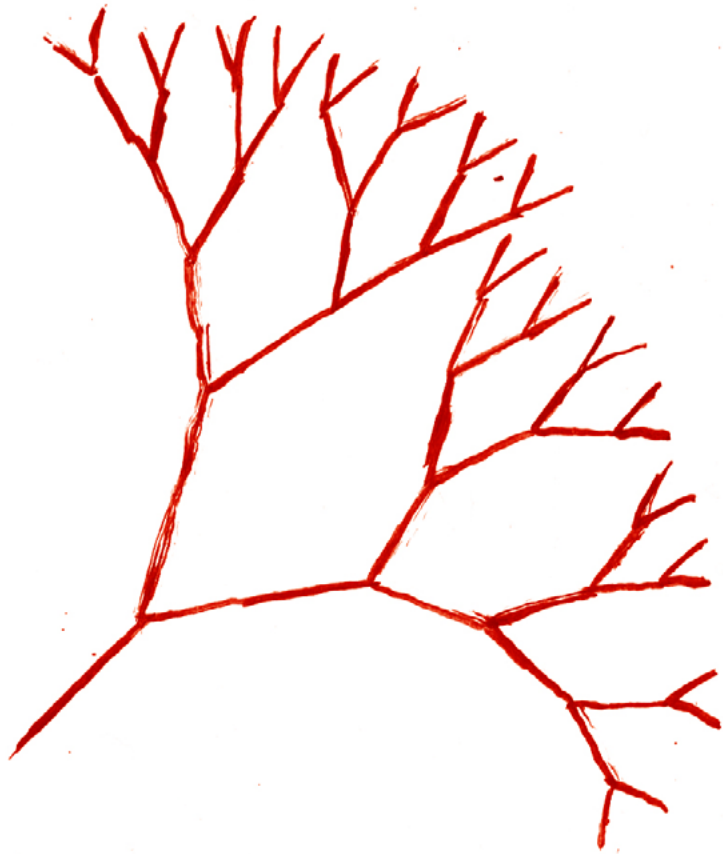
DĚKUJI

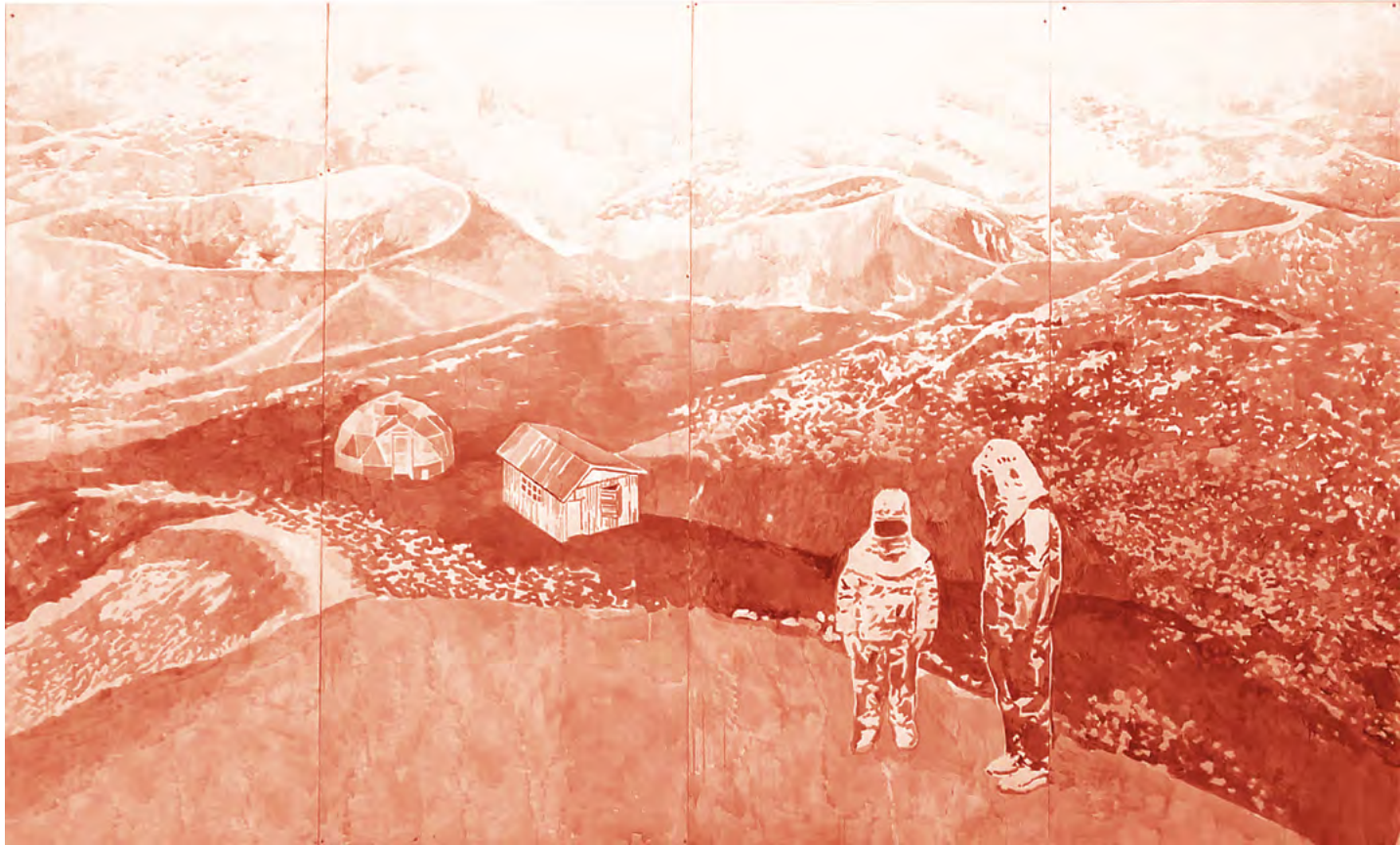
ĐAKUJEM

DANKE

Počas postupnej adaptácie ľudí, jedna každodennosť nahradila druhú: telo aj hlava si zvykne nakoniec na všetko. Aj na každodenné putovanie za podzemnou vodou, na nepredvídateľnosť púštnych búrok. Udržať malý ekosystém funkčný je malý každodenný boj o prežitie.

THE PRINCIPLE OF GROWTH

Ktovie, akú budúcnosť by nám priniesla klimatická kríza, keby narástla do nekontrolovateľných rozmerov? Po chaotickom boji národov o prežitie, po presúvaní populácií, suchách a záplavách, by sme pravdepodobne prišli na to, že napriek vede a našej vyspelejšej inteligencii, sme súčasťou sveta a vzťahov, ktoré nevieme mať pod kontrolou. Všetky naratívy sú krátke, preto: prečo by tento, akokoľvek zvláštny, nemohol byť jeden z nich?

Protagonisti tohto minipríbehu sú súčasťou malého prírodného systému, ktorý si vytvorili. Bez nich by neexistoval ovocný strom, ani ostatné rastliny a plodiny, ktoré v ich skleníku rastú. Bez toho, čo vyrastie, by neprežili zas oni. Preto, aj oni sú záhrada, sú z jedného, nedeliteľného celku.

Záhrada z príbehu skutočne existuje, aj keď nie obkolesená púšťou, ale inými pozemkami v záhradkárskej kolónii nad Košicami. Autor sa v nej snaží — občas úspešne a občas neúspešne — pestovať, tvoriť a vystavovať.

